

blot fastholder, at Rigsdagen i alle Tilfælde, hvor en Udgift skal afholdes, som behøver Bevilling for at afholdes, men ikke forud er bevilget, forbeholdes den endelige Bevilling deraf. Ved Siden af disse Poster er der ikke ganske saa, som allerede maae antages at være indbefattede under den tidligere Bevilling. Hertil høre navnlig alle de Poster, som kun tilnærmelsesviis kunne beregnes. Naar f. Ex. Hæren skal forsynes med Fourage eller Brød, naar der er Tale om Anskaffelse af Brænde, og i alle saadanne Tilfælde, hvor Prisen paa Gjenstandene er variabel, da er det umuligt for Ministeriet og Rigsdagen, idet Finantsloven vedtages, nøie at bestemme, hvilken Sum der skal bevilges. I alle flige Tilfælde maa det imidlertid antages, at den Bevilling, der finder Sted, er en Bevilling af Ting, og ikke alene af Pengesummer. Naar f. Ex. Soldaten skal forsynes med Brød, saa kan man ikke afknappe ham en Deel af Brødet, fordi Prisen derpaa er steget. Der er vel enkelte Poster, som kunne frembyde nogen Vanskelighed, fordi de synes at være af en blandet Natur. Naar der saaledes f. Ex. i § 4 fordrer en Bevilling til Brænde til Høiesteret, da kan man sige, at denne Post vel er en Regnskabspost, forsaavidt Brændepriiserne vare stegne, men at det derimod bør være en Bevillingspost, dersom der forbruges mere Brænde, end man har beregnet; men det maa dog erindres, at man bevilger Brændet for at opvarme et vist Antal Værelser, og at altsaa Vinterens Streng- heds kan have en afgjørende Indflydelse i saa Henseende, og Ingen vil dog forlange, at f. Ex. Høiesterets-Mødeslovene skulle fryse, fordi Vinteren er streng. Man gaar altsaa ud fra, at der skal være et passende Quantum Brænde til at opvarme Værelserne med. Det vil naturligtviis være Statsrevisionens Sag nærmere at prøve, om der har været ødslet med Statens Midler, eller om f. Ex. Brændet ikke har slaaget til, fordi der er begaaet Svig dermed, men Rigsdagen kan neppe være opfordret til paany at bevilge denne Post, efterat den allerede har bevilget et Beløb til Opvarming af Rets- localerne, men maa skyde en saadan Post ud, og overlade Revisionen at kontrollere, om en fornuftig, Deconomi i det givne Til-

felde har været anvendt. Paa samme Maade stiller Forholdet sig, naar der begjæres en Sum til Straffeanstalterne; thi Ministeriet kan ikke være forpligtet til at skaffe en bestemt Sum for de Varer, der sælges fra Straffeanstalterne, eller at ernære Fangerne for en bestemt Pris, fordi Priserne ligeledes ere variable, baade i den ene og den anden Retning, hvad enten der er Tale om Kjøb eller Salg. — Der er dernæst en anden Klasse af Poster, som vi ligeledes troe at burde skyde ud, nemlig naar en Mand har en bestemt lovhjemlet Ret til at fordrø Betaling, som ikke forud har været beregnet, eller ikke har kunnet beregnes; i saadanne Tilfælde maa man gaae ud fra, at han ifølge Loven kan fordrø Summen, uden at der fra Rigsdagens Side behøves nogen Bevilling deraf. Naar f. Ex., som her er Tilfældet, en Løge stiger til en høiere Gage, som Alderstillaag, saa er det tilfældigt, at det forud er beregnet, at et saadant Tilfælde vilde indtræde, men han maa kunne fordrø Summen, enten Rigsdagen bevilger den eller ikke. Altsaa mener jeg, at vi bør skyde saadanne Poster ud som Regnskabsposter, og at det maa prøves af Revisionen, om det forholder sig saa, om Loven hjemler den Ret og han har den Alder som Embedsmand, at han kan gjøre Fordring paa Tillæget. — Der er endelig en tredje Klasse Poster, nemlig hvor Udgiften er bevilget, hvor det, der skulde anskaffes, er anskaffet, men Regningen ikke er indkommet i Tide, saaledes at den kunde opføres paa Regnskabet for det Aar, for hvilket Udgiften var bevilget. Det er Poster, der forekomme flere forskellige Steder, navnlig under Krigsministeriets Budget; ved dem gaar Udvalget ud fra, at Ministeriet, ligesom private Mænd i lignende Tilfælde, bør have en Conto, der kan kaldes 31te Marts-Contoen, under hvilken opføres alle de Poster, der falde paa det foregaaende Aar; naar Regningerne ikke ere indkomne til 31te Marts, staaer Contoen aaben en vis Tid, indtil det bliver muligt at inddrage og afgjøre dem alle. Det vilde føre til en stor Vidtløftighed og til evig gjen- tagne Forhandlinger og Provelser, naar man saaledes skulde vende tilbage til det foregaaende Aar, undersøge, om Posten var bevilget, og